

CONV 851/03

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

της : Γραμματείας

προς : τη Συνέλευση

**Θέμα : Έκθεση της Προεδρίας της Συνέλευσης προς τον Πρόεδρο του
Ευρωπαϊκού Συμβουλίου**

Επισυνάπτεται για τα μέλη της Συνέλευσης η έκθεση της Προεδρίας της Συνέλευσης προς τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

ΕΚΘΕΣΗ
ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

1. Εκτελώντας την εντολή που της ανέθεσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδό του στις 14 και 15 Δεκεμβρίου 2001 στο Λάκεν, η Συνέλευση για το Μέλλον της Ευρώπης έφερε σε πέρας το έργο της και υποβάλλει στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου το αποτέλεσμα: το σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης.
2. Όπως προέβλεπε η Δήλωση του Λάκεν, ο Πρόεδρος της Συνέλευσης υπέβαλε εκθέσεις προόδου στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τις συνόδους του Ιουνίου του 2002 (Σεβίλλη), του Οκτωβρίου του 2002 (Βρυξέλλες), του Δεκεμβρίου του 2002 (Κοπεγχάγη) και του Απριλίου του 2003 (Αθήνα). Στις 20 Ιουνίου 2003, ο Πρόεδρος της Συνέλευσης υπέβαλε, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Θεσσαλονίκης, τα Μέρη I και II του σχεδίου Συνθήκης, στα οποία έκτοτε δεν επήλθαν άλλες τροποποιήσεις. Τα Μέρη III και IV, τα οποία ήταν διαθέσιμα σε προσωρινή μορφή στη Θεσσαλονίκη, οριστικοποιήθηκαν εν τω μεταξύ και έχουν πλέον προστεθεί.
3. Με αυτόν τον τρόπο ολοκληρώνονται 17 μήνες εργασιών της Συνέλευσης, της οποίας τα μέλη, τακτικά και αναπληρωματικά, κατονομάζονται στο Παράρτημα I. Τα μέλη συνήλθαν σε ολομέλεια 26 φορές (52 ημέρες) και άκουσαν 1.800 παρεμβάσεις. Επίσης, η Συνέλευση συνέστησε 11 ομάδες εργασίας και 3 κύκλους συζητήσεων με ιδιαίτερη εντολή καθηκόντων για τον καθένα - που διεξήγαγαν συνεδριάσεις για να συζητήσουν ειδικότερα θέματα απαριθμούμενα στο Παράρτημα II και να προβούν σε συστάσεις προς την όλη Συνέλευση. Τα μέλη της Συνέλευσης υπέβαλαν 386 έγγραφες εισηγήσεις προς την όλη Συνέλευση και 773 εισηγήσεις προς τις ομάδες εργασίας και τους κύκλους συζητήσεων.
4. Το Προεδρείο, τα μέλη του οποίου κατονομάζονται στο Παράρτημα I, συνήλθε 50 φορές και υπέβαλε 52 έγγραφα στη Συνέλευση. Τα μέλη του Προεδρείου προήδρευαν των ομάδων εργασίας και των κύκλων συζητήσεων που απαριθμούνται στο Παράρτημα II και υπέβαλαν σχετικές εκθέσεις στη Συνέλευση.

5. Η Συνέλευση λειτούργησε με τελείως διαφανή τρόπο: οι συνεδριάσεις της ήταν ανοιχτές στο κοινό και όλα τα επίσημα έγγραφα της δημοσιεύονταν στις ιστοσελίδες της, τις οποίες επισκέπτονταν κατά μέσο όρο 47.000 επισκέπτες το μήνα, ενώ τον Ιούνιο του 2003 ο αριθμός αυτός ανήλθε σε 100.000 επισκέπτες. Πέραν τούτου, η Συνέλευση ανέλαβε διάφορες πρωτοβουλίες για να εξασφαλίσει ευρύτερη συμμετοχή των πολιτών στις εργασίες της. Το Φόρουμ που ιδρύθηκε σύμφωνα με τη Δήλωση του Λάκεν έλαβε 1264 συμβολές από ΜΚΟ, επιχειρηματικούς και πανεπιστημιακούς κύκλους, και άλλους. Οργανώθηκαν συναντήσεις με ευρύ φάσμα ομάδων που ενδιαφέρονταν για τη Συνέλευση, όπως εκκλησιών και θρησκευτικών οργανώσεων, ομάδων ιδεών και προβληματισμού, αντιπροσώπων τοπικών και περιφερειακών οργανώσεων και ΜΚΟ. Τέλος, τον Ιούνιο του 2002 έλαβε χώρα μια ειδική ολομέλεια αφιερωμένη στην κοινωνία των πολιτών. Τον Ιούλιο του 2002, διοργανώθηκε Συνέλευση των Νέων· ο Πρόεδρός της κατέστη ένας ακόμη παρατηρητής των εν εξελίξει εργασιών της Συνέλευσης.
6. Βασικό στοιχείο της επιτυχίας της Συνέλευσης υπήρξε η πλήρης σύμπραξη των μελών από τις υποψήφιες χώρες. Σύμφωνα με τη Δήλωση του Λάκεν, τα εν λόγω μέλη συμμετείχαν πλήρως στις εργασίες της Συνέλευσης· η Συνέλευση, αποφάσισε να ενισχύσει το ρόλο τους και κάλεσε έναν αντιπρόσωπο εκλεγμένο μεταξύ αυτών να συμμετέχει σε όλες τις συζητήσεις του Προεδρείου. Λήφθηκε πρόνοια στο θέμα της διερμηνείας ώστε να μπορούν τα προερχόμενα από τις υποψήφιες χώρες μέλη να απευθύνονται στη Συνέλευση στις γλώσσες τους. Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου 2002 σχετικά με τη διεύρυνση και οι επακόλουθες διαδικασίες επικύρωσης στις υποψήφιες χώρες υπογραμμίζουν τη σπουδαιότητα των διαδικασιών αυτών, οι οποίες εφαρμόστηκαν από την έναρξη των εργασιών της Συνέλευσης.
7. Το έργο που ανατέθηκε στη Συνέλευση βασιζόταν στα τέσσερα ζητήματα που αναφέρονται στη «διακήρυξη της Νίκαιας σχετικά με το μέλλον της Ένωσης» και που ανέπτυξε περαιτέρω η εντολή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Λάκεν. Στις πρώτες της συνεδριάσεις, η Συνέλευση ασχολήθηκε με θέματα όπως η οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων και η απλούστευση των μέσων και διαδικασιών της Ένωσης. Αυτές οι συζητήσεις της Ολομέλειας, μαζί με τα αποτελέσματα των πρώτων εργασιών των ομάδων εργασίας, έδωσαν στη Συνέλευση τη δυνατότητα να ορίσει τον Οκτώβριο του 2002, την προσφορότερη, ιδίως από άποψη σαφήνειας και απλότητας, διάρθρωση της μελλοντικής Συνθήκης. Αυτό απηχεί και το αποτέλεσμα των εργασιών της Συνέλευσης: συγχώνευση και αναδιοργάνωση των υφιστάμενων Συνθηκών υπό μορφή σχεδίου Συντάγματος και, ως εκ τούτου, ενιαία νομική

προσωπικότητα για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η προσέγγιση αυτή συγκέντρωσε την υποστήριξη μεγάλου μέρους των μελών της Συνέλευσης και της έδωσε τη δυνατότητα να καταλήξει σε ευρεία συναίνεση ως προς ένα ενοποιημένο και πλήρες κείμενο σχεδίου Συνθήκης, σε τέσσερα Μέρη, το οποίο και υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

8. Η Συνέλευση συμφώνησε και έτσι το Σύνταγμα περιλαμβάνει μια σημαντική ενίσχυση της δημοκρατικότητας της Ένωσης. Προβλέπει σημαντική διεύρυνση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και δη διπλασιασμό του πεδίου εφαρμογής της συναπόφασης, η οποία καθίσταται η κανονική νομοθετική διαδικασία της Ένωσης, καθώς και ουσιαστική απλούστευση των αντίστοιχων διαδικασιών. Πέραν τούτων, εκπονήθηκαν νέοι μηχανισμοί για να εξασφαλιστεί η καλύτερη ροή των πληροφοριών προς τα εθνικά Κοινοβούλια και η συμμετοχή αυτών στο έργο – ιδίως το νομοθετικό – της Ένωσης. Οι αρμοδιότητες της Ένωσης διευκρινίσθηκαν, ταξινομήθηκαν σε κατηγορίες και σταθεροποιήθηκαν, μειώθηκε δε το φάσμα νομοθετικών μέσων που διαθέτει, προς το συμφέρον της καλύτερης κατανόησης από το κοινό, της μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας της δράσης και της σαφούς διάκρισης μεταξύ του ρόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών.
9. Για να μπορέσουν τα τρία πρωτεύοντα Όργανα της Ένωσης να προσαρμοσθούν στις νέες διαστάσεις της διεύρυνσης, περιλήφθηκαν μέσα ενίσχυσης και των τριών Οργάνων, ενώ ταυτόχρονα διατηρήθηκε η μεταξύ τους ισορροπία. Η Συνέλευση πιστεύει ότι οι μεταρρυθμίσεις αυτές θα βελτιώσουν αισθητά την αποτελεσματικότητα της Ένωσης.
10. Στο Σύνταγμα περιλαμβάνεται, ως Μέρος II, ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που διακηρύχθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας. Η Συνέλευση σημείωσε ότι οι «επεξηγήσεις» που καταρτίστηκαν με προτροπή του Προεδρείου της Συνέλευσης που συνέταξε το Χάρτη, ενημερώθηκαν δε υπό την αιγίδα του Προεδρείου της Συνέλευσης, αποτελούν σημαντικό εργαλείο για την ερμηνεία του Χάρτη.
11. Η Συνέλευση συνέταξε το κείμενο των νέων πρωτοκόλλων σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και με τη εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας καθώς και των ειδικών πρωτοκόλλων για την Ευρωζώνη και την

Ευρατόμ. Δεν ασχολήθηκε με την αναθεώρηση των πρωτοκόλλων που έχουν προσαρτηθεί στις ισχύουσες Συνθήκες και, ως εκ τούτου, δεν συνέταξε το κείμενο των πρωτοκόλλων που αναφέρονται στο άρθρα IV-1 και IV-2· εναπόκειται στη Διακυβερνητική Διάσκεψη να διεκπεραιώσει το συγκεκριμένο καθήκον. Επίσης, η Διακυβερνητική Διάσκεψη θα καταρτίσει τους καταλόγους, που προβλέπονται στα άρθρα III-213 και III-214, των κρατών μελών τα οποία συμμετέχουν στη διαρθρωμένη συνεργασία και στη στενότερη συνεργασία όσον αφορά την κοινή άμυνα, και θα διασφαλίσει ότι θα δοθεί συνέχεια στο αίτημα, το οποίο περιλαμβάνεται στην αντίστοιχη δήλωση της Συνέλευσης και αφορά τη δημιουργία Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης.

12. Επιστάται η προσοχή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σε άλλα δύο συγκεκριμένα ζητήματα στα οποία ίσως θελήσει να εμβαθύνει. Πρώτον, αρκετά μέλη της Συνέλευσης τάχθηκαν υπέρ μιας πιο φιλόδοξης προσέγγισης του θέματος της διαφάνειας, που να συνεπάγεται ότι τεκμαίρεται αυτομάτως δικαίωμα πρόσβασης σε όλα τα έγγραφα. Το σχέδιο Συντάγματος επιβάλλει στα Όργανα την υποχρέωση να θεσπίσουν κανόνες περί διαφάνειας· ο βαθμός φιλοδοξίας των θεσπιστέων κανόνων και ο βαθμός στον οποίο μπορούν να ικανοποιούνται οι αιτήσεις πρόσβασης σε έγγραφα θα πρέπει, επομένως, ν' αντιμετωπιστούν στα πλαίσια της μελλοντικής νομοθεσίας.
13. Εξάλλου, μολονότι μερικά μέλη ήθελαν να επανεξετάσουν – και ίσως και να ενημερώσουν – τις διατάξεις της Συνθήκης Ευρατόμ, η Συνέλευση έκρινε ότι δεν είχε την εντολή ούτε άλλωστε το χρόνο ή την αρμοδιότητα να το πράξει. Το μέλλον της Ευρατόμ παραμένει θέμα στο οποίο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα ήταν κάποτε σκόπιμο να εγκύψει.
14. Ορισμένα μέλη της Συνέλευσης, καίτοι δεν επεδίωκαν να εμποδίσουν τη συναίνεση, δεν ήταν σε θέση να υποστηρίξουν το σχέδιο Συντάγματος. Μια ομάδα 4 μελών έκρινε ότι η Συνέλευση δεν ανταποκρίθηκε καταλλήλως στη διάταξη της εντολής του Λάκεν τη σχετική με την ενίσχυση της δημοκρατικής νομιμότητας· η εναλλακτική έκθεση της «μειοψηφίας» αυτής, όπου προτείνεται η «Ευρώπη των Δημοκρατιών», επισυνάπτεται στο παράρτημα III.
15. Κάποια άλλα μέλη της Συνέλευσης ενώ συντάσσονται με την ευρεία συναίνεση ως προς το κείμενο του σχεδίου Συντάγματος, θα προτιμούσαν μια προσέγγιση με μεγαλύτερες αλλαγές, ιδίως όσον αφορά την έκταση της λήψης αποφάσεων με ειδική πλειοψηφία και τις διαδικασίες μελλοντικής τροποποίησης του Συντάγματος.

16. Αν η Συνέλευση κατόρθωσε να φέρει με επιτυχία σε πέρας το έργο της και να παρουσιάσει το αποτέλεσμα, το οποίο θεωρήθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Θεσσαλονίκης ως «καλή βάση εκκίνησης» για την επικείμενη Διακυβερνητική Διάσκεψη, το οφείλει στη μεγάλη προσήλωση και στο ζήλο όλων της των μελών. Η Συνέλευση ευελπιστεί ότι η Διακυβερνητική Διάσκεψη θα διατηρήσει την ώθηση η οποία δόθηκε καθώς και την ισορροπία του κειμένου επί του οποίου επιτεύχθηκε συναίνεση στα πλαίσια της Συνέλευσης, μετά από μακρά και ενδελεχή εξέταση.
17. Έχοντας εκπληρώσει την εντολή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Λάκεν, η Συνέλευση περάτωσε τις εργασίες της. Υποβάλλοντας το σχέδιο Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης και την παρούσα έκθεση, η Προεδρία της Συνέλευσης θεωρεί ότι έχει εκπληρώσει τα καθήκοντά της και, ως εκ τούτου, ολοκληρώνει την αποστολή της.
18. Τα αρχεία της Συνέλευσης θα κατατεθούν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

Valéry Giscard d'Estaing
Πρόεδρος της Συνέλευσης

Giuliano Amato
Αντιπρόεδρος

Jean-Luc Dehaene
Αντιπρόεδρος

John Kerr
Γενικός Γραμματέας

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΙΑ

κ. Valéry GISCARD d'ESTAING
κ. Giuliano AMATO
κ. Jean-Luc DEHAENE

Πρόεδρος
Αντιπρόεδρος
Αντιπρόεδρος

ΛΟΙΠΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ

κ. Michel BARNIER
κ. John BRUTON
κ. Henning CHRISTOPHERSEN
κ. Alfonso DASTIS

Αντιπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής
Αντιπρόσωπος των εθνικών κοινοβουλίων
Αντιπρόσωπος της δανικής Προεδρίας
Αντιπρόσωπος της ισπανικής Προεδρίας
(από το Μάρτιο του 2003)

κ. Klaus HÄNSCH
κ. Γιώργος ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ

Αντιπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
Αντιπρόσωπος της ελληνικής Προεδρίας
(έως το Φεβρουάριο του 2003)

κ. Iñigo MÉNDEZ DE VIGO
κα Ana PALACIO

Αντιπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
Αντιπρόσωπος της ισπανικής Προεδρίας
(έως το Μάρτιο του 2003)

κ. Γιώργος ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Αντιπρόσωπος της ελληνικής Προεδρίας
(από το Φεβρουάριο του 2003)

κα Gisela STUART
κ. Antonio VITORINO
κ. Alojz PETERLE

Αντιπρόσωπος των εθνικών κοινοβουλίων
Αντιπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής
Προσκεκλημένος

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

κ. Jens-Peter BONDE (DK)
κ. Elmar BROK (D)
κ. Andrew Nicholas DUFF (UK)

κ. Olivier DUHAMEL (F)
κ. Klaus HÄNSCH (D)
κα Sylvia-Yvonne KAUFMANN (D)
κ. Timothy KIRKHOPE (D)
κ. Alain LAMASSOURE (F)
κα Linda McAVAN (UK)
κα Hanja MAIJ-WEGGEN (NL)
κ. Luís MARINHO (P)
κ. Íñigo MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO (ES)
κα Cristiana MUSCARDINI (IT)
κ. Antonio TAJANI (IT)
κα Anne VAN LANCKER (B)
κ. Johannes VOGGENHUBER (ÖS)

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

κ. Michel BARNIER

κ. António VITORINO

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

ΧΩΡΑ

BELGIË/BELGIQUE/ΒΕΛΓΙΟ

Κυβέρνηση
κ. Louis MICHEL

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Karel DE GUCHT
κ. Elio DI RUPO

DANMARK/ΔΑΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Henning CHRISTOPHERSEN

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Peter SKAARUP
κ. Henrik DAM KRISTENSEN

DEUTSCHLAND/ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Joschka FISCHER
*αντικατέστησε τον κ. Peter GLOTZ
το Νοέμβριο του 2002*

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Jürgen MEYER
κ. Erwin TEUFEL

ΕΛΛΑΔΑ

Κυβέρνηση

κ. Γιώργος ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
αντικατέστησε τον κ. Γιώργο ΚΑΤΗΦΟΡΗ
το Φεβρουάριο του 2003

Εθνικό κοινοβούλιο

κ. Παρασκευάς ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ
κα Μαριέττα ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΕΣΠΑÑA/ΙΣΠΑΝΙΑ

Κυβέρνηση

κ. Alfonso DASTIS
αντικατέστησε τον κ. Carlos BASTARRECHE
ως αναπληρωματικό μέλος (Σεπτ. 2002), εν
συνεχεία την κα Α. Palacio ως τακτικό μέλος
(Μάρτ. 2003)

Εθνικό κοινοβούλιο

κ. Josep BORRELL
FONTELLES
κ. Gabriel CISNEROS
LABORDA

FRANCE/ΓΑΛΛΙΑ

Κυβέρνηση

κ. Dominique de VILLEPIN
αντικατέστησε τον κ. Pierre MOSCOVICI
το Νοέμβριο του 2002

Εθνικό κοινοβούλιο

κ. Pierre LEQUILLER
αντικατέστησε τον κ. Alain
BARRAU
τον Ιούλιο του 2002
κ. Hubert HAENEL

IRELAND/ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Κυβέρνηση

κ. Dick ROCHE
αντικατέστησε τον κ. Ray MacSHARRY
τον Ιούλιο του 2002

Εθνικό κοινοβούλιο

κ. John BRUTON
κ. Proinsias DE ROSSA

ITALIA/ΙΤΑΛΙΑ

Κυβέρνηση

κ. Gianfranco FINI

Εθνικό κοινοβούλιο

κ. Marco FOLLINI
κ. Lamberto DINI

LUXEMBOURG/ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Κυβέρνηση

κ. Jacques SANTER

Εθνικό Κοινοβούλιο

κ. Paul HELMINGER
κ. Ben FAYOT

NEDERLAND/ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Κυβέρνηση
κ. Gijs de VRIES
*αντικατέστησε τον κ. Hans van MIERLO
τον Οκτώβριο του 2002*

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. René van der LINDEN
κ. Frans TIMMERMANS

ÖSTERREICH/ΑΥΣΤΡΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Hannes FARNLEITNER

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Caspar EINEM
κ. Reinhard Eugen BÖSCH

PORTUGAL/ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Ernâni LOPES
*αντικατέστησε τον κ. João de VALLERA
το Μάιο του 2002*

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Alberto COSTA
κ. Eduarda AZEVEDO

SUOMI/ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Teija TIILIKAINEN

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Kimmo KILJUNEN
κ. Jari VILÉN
*αντικατέστησε τον κ. Matti
VANHANEN
το Μάιο του 2003*

SVERIGE/ΣΟΥΗΔΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Lena HJELM-WALLÉN

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Sören LEKBERG
κ. Göran LENNMARKER

UNITED KINGDOM/ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Κυβέρνηση
κ. Peter HAIN

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Gisela STUART
κ. David HEATHCOAT-AMORY

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΧΩΡΑ

ΚΥΠΡΟΣ

Κυβέρνηση
κ. Μιχαήλ ΑΤΤΑΛΙΔΗΣ

Εθνικό κοινοβούλιο
κα Ελένη ΜΑΥΡΟΥ
κ. Παναγιώτης ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΜΑΛΤΑ/MALTA

Κυβέρνηση
κ. Peter SERRACINO-INGLOTT

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Michael FRENDO
κ. Alfred SANT

MAGYARORSZÁG/ ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Péter BALÁZS

*αντικατέστησε τον κ. János MARTONYI
τον Ιούνιο του 2002*

Εθνική κυβέρνηση
κ. József SZÁJER
κ. Pál VASTAGH

POLSKA/ΠΟΛΩΝΙΑ

Κυβέρνηση
κα Danuta HÜBNER

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Jozef OLEKSY
κ. Edmund WITTBRODT

ROMÂNIA/ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Κυβέρνηση
κα Hildegard Carola PUWAK

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Alexandru ATHANASIU
*αντικατέστησε τον κ. Liviu MAIOR
το Φεβρουάριο του 2003*
κ. Puiu HASOTTI

SLOVENSKO/ΣΛΟΒΑΚΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Ivan KORČOK
*αντικατέστησε τον κ. Ján FIGEL
το Νοέμβριο του 2002*

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Jan FIGEL
*αντικατέστησε τον κ Radoľ HAMZIK
τον Οκτώβριο του 2002*
κα Irena BELOHORSKÁ

LATVIJA/ΛΕΤΟΝΙΑ

Κυβέρνηση
κα Sandra KALNIETE
αντικατέστησε τον κ. Roberts ZILE
τον Ιανουάριο του 2003

Εθνική κυβέρνηση
κ. Rihards PIKS
κα Liene LIEPINA
αντικατέστησε τον κ. Edvins INKĒNS
τον Ιανουάριο του 2003

EESTI/ΕΣΘΟΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Lennart MERI

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Tunne KELAM
κ. Rein LANG
αντικατέστησε τον κ. Peeter REITZBERG
τον Απρίλιο του 2003

LIETUVA/ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Rytis MARTIKONIS

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Vytenis ANDRIUKAITIS
κ. Algirdas GRICIUS
αντικατέστησε τον κ. Alvydas
MEDALINSKAS (Δεκ. 2002), που είχε
αντικαταστήσει ως αναπληρωματικό μέλος
την κα Dalia
KUTRAITE-GIEDRAITIENE

България/ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Κυβέρνηση
κα Meglena KUNEVA

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Daniel VALCHEV
κ. Nikolai MLADENOV

ČESKÁ REPUBLIKA/ ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Jan KOHOUT
αντικατέστησε τον κ. Jan KAVAN
το Σεπτέμβριο του 2002

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Jan ZAHRADIL
κ. Josef ZIELENIEC

SLOVENIJA/ΣΛΟΒΕΝΙΑ

Κυβέρνηση

κ. Dimitrij RUPEL

*αντικατέστησε τον κ. Matjaz NAHTIGAL
τον Ιανουάριο του 2003*

Εθνικό κοινοβούλιο

κ. Jelko KACIN

*αντικατέστησε τον κ. Slavko GABER
τον Ιανουάριο του 2003*
κ. Alojz PETERLE

TÜRQIYE/ΤΟΥΡΚΙΑ

Κυβέρνηση

κ. Abdullah GÜL

*αντικατέστησε το Μάρτιο του 2003 τον
κ. Yasar YAKIS, που είχε αντικαταστήσει τον
κ. Mesut YILMAZ (Δεκ. 2002)*

Εθνικό κοινοβούλιο

κ. Zekeriya AKCAM

*αντικατέστησε τον κ. Ali TEKIN
το Δεκέμβριο του 2002*
κ. Kemal DERVIŞ
*αντικατέστησε την κα Ayfer
YILMAZ το Δεκέμβριο του 2002*

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

κ. William ABITBOL (F)
κα ALMEIDA GARRETT (P)
κ. John CUSHNAHAN (IRL)
κα Lone DYBKJAER (DK)
κα Pervenche BERÈS (F)
κα Maria BERGER (ÖS)
κ. Carlos CARNERO GONZÁLEZ (ES)
κ. Neil MacCORMICK (UK)
κα Piia-Noora KAUPPI (FI)
κα Elena PACIOTTI (IT)
κ. Luís QUEIRÓ (P)
κ. Reinhard RACK (ÖS)
κ. Esko SEPPÄNEN (FI)
The Earl of STOCKTON (UK)
κα Helle THORNING-SCHMIDT (DK)
κ. Joachim WUERMELING (D)

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

κ. David O'SULLIVAN

κ. Paolo PONZANO

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

ΧΩΡΑ

BELGIË/BELGIQUE/ΒΕΛΓΙΟ

Κυβέρνηση
κ. Pierre CHEVALIER

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Danny PIETERS
κα Marie NAGY

DANMARK/ΔΑΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Poul SCHLÜTER

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Per DALGAARD
κ. Niels HELVEG PETERSEN

DEUTSCHLAND/ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Hans Martin BURY
*αντικατέστησε τον κ. Gunter PLEUGER
το Νοέμβριο του 2002*
SENF

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Peter ALTMAIER
κ. Wolfgang GERHARDS
αντικατέστησε τον κ. Wolfgang
το Μάρτιο του 2003

ΕΛΛΑΔΑ

Κυβέρνηση
κ. Γιώργος ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ
αντικατέστησε τον κ. Παναγιώτη
ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ το Φεβρουάριο του 2003

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Νικόλαος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
κ. Ευριπίδης ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

ESPAÑA/ΙΣΠΑΝΙΑ

Κυβέρνηση
κα Ana PALACIO
αντικατέστησε τον κ. Alfonso
Dastis το Μάρτιο του 2003

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Diego LÓPEZ GARRIDO
κ. Alejandro MUÑOZ LONSO

FRANCE/ΓΑΛΛΙΑ

Κυβέρνηση
κα Pascale ANDREANI
αντικατέστησε τον κ. Pierre VIMONT
τον Αύγουστο του 2002

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Jacques FLOCH
αντικατέστησε την κα Anne-Marie
IDRAC τον Ιούλιο του 2002
κ. Robert BADINTER

IRELAND/ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Bobby McDONAGH

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Pat CAREY, *αντικατέστησε τον*
κ. Martin CULLEN τον Ιούλιο του 2002
κ. John GORMLEY

ITALIA/ΙΤΑΛΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Francesco E. SPERONI
κ. Filadelfio Guido BASILE

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Valdo SPINI

LUXEMBOURG/ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Κυβέρνηση
κ. Nicolas SCHMIT

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Gaston GIBERYEN
κα Renée WAGENER

NEDERLAND/ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Κυβέρνηση
κ. Thom de BRUIJN

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Wim van EEKELEN
κ. Jan Jacob van DIJK
αντικατέστησε τον κ. Hans van BAALEN
τον Οκτώβριο του 2002

ÖSTERREICH/ΑΥΣΤΡΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Gerhard TUSEK

Εθνικό κοινοβούλιο
κα Evelin LICHTENBERGER
κ. Eduard MAINONI
αντικατέστησε τον κ. Gerhard KURZMANN
το Μάρτιο του 2003

PORTUGAL/ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Manuel LOBO ANTUNES

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Guilherme d'OLIVEIRA MARTINS
*αντικατέστησε τον κ. Osvaldo de CASTRO
τον Ιούνιο του 2002*
κ. António NAZARÉ PEREIRA

SUOMI/ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Antti PELTOMÄKI

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Hannu TAKKULA
*αντικατέστησε την κα Riitta KORHONEN
το Μάιο του 2003*
κ. Esko HELLE

SVERIGE/ΣΟΥΗΔΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Sven-Olof PETERSSON
*αντικατέστησε την κα Lena
HALLENGREN
το Δεκέμβριο του 2002*

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Kenneth KVIIST
κ. Ingvar SVENSSON

UNITED KINGDOM/ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Κυβέρνηση
Baroness SCOTLAND OF ASTHAL

Εθνικό κοινοβούλιο
Lord TOMLINSON
Lord MACLENNAN OF
ROGART

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΧΩΡΑ

ΚΥΠΡΟΣ

Κυβέρνηση
κ. Θεόφιλος Β. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Μάριος ΜΑΤΣΑΚΗΣ
κα Ανδρούλα ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

MALTA/ΜΑΛΤΑ

Κυβέρνηση
κ. John INGUANEZ

Εθνικό κοινοβούλιο
κα Dolores CRISTINA
κ. George VELLA

**MAGYARORSZÁG/
ΟΥΓΓΑΡΙΑ**

Κυβέρνηση
κ. Péter GOTTFRIED

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. András KELEMEN
κ. István SZENT-IVÁNYI

POLSKA/ΠΟΛΩΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Janusz TRZCÍŃSKI

Εθνικό κοινοβούλιο
κα Marta FOGLER
κα Genowefa GRABOWSKA

ROMÂNIA/ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Constantin ENE
*αντικατέστησε τον κ. Ion JINGA
το Δεκέμβριο του 2002*

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Péter ECKSTEIN-KOVACS
κ. Adrian SEVERIN

SLOVENSKO/ΣΛΟΒΑΚΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Juraj MIGAŠ

Εθνικό κοινοβούλιο
κα Zuzana MARTINAKOVA
*αντικατέστησε τον κ. Frantisek SEBEJ
το Νοέμβριο του 2002*
κ. Boris ZALA
*αντικατέστησε την κα Olga KELTOSOVA το
Νοέμβριο του 2002*

LATVIJA/ΛΕΤΟΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Roberts ZILE
*αντικατέστησε τον κ. Guntars KRASTS
τον Ιανουάριο του 2003*

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Guntars KRASTS
*αντικατέστησε τον κ. Maris
SPRINDZUKS τον Ιανουάριο του 2003*
κ. Arturs Krisjanis KARINS
*αντικατέστησε την κα Inese BIRZNIECE
τον Ιανουάριο του 2003*

ΕΕΣΤΙ/ΕΣΘΟΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Henrik HOLOLEI

Εθνικό κοινοβούλιο
κα Liina TÕNISSON
*αντικατέστησε την κα Liia HÄNNI
τον Απρίλιο του 2003*
κ. Urmas REINSALU
*αντικατέστησε τον κ. Ülo TÄRNO
τον Απρίλιο του 2003*

LIETUVA/ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Oskaras JUSYS

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Gintautas ŠIVICKAS
*αντικατέστησε το Φεβρουάριο του
2003 τον κ. Gediminas
DALINKEVICIUS,
που είχε αντικαταστήσει τον
κ. Rolandas PAVILIONIS (Δεκ. 2002)*
κ. Eugenijus MALDEIKIS
*αντικατέστησε τον κ. Alvydas
MEDALINSKAS το Φεβρουάριο του
2003*

Бългaрия/ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Κυβέρνηση
κα Neli KUTSKOVA

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Alexander ARABADJIEV
κ. Nesrin UZUN

ČESKÁ REPUBLIKA/ ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Κυβέρνηση
κα Lenka Anna ROVNA
*αντικατέστησε τον κ. Jan KOHOUT
το Σεπτέμβριο του 2002*

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Petr NEČAS
κ. František KROUPA

SLOVENIJA/ΣΛΟΒΕΝΙΑ

Κυβέρνηση
κ. Janez LENARČIČ

Εθνικό κοινοβούλιο
κ. Franc HORVAT
*αντικατέστησε την κα Danica SIMŠIČ
τον Ιανουάριο του 2003*
κ. Mihael BREJC

ΤΥΡΚΙΕ/ΤΟΥΡΚΙΑ

Κυβέρνηση

κ. Oğuz DEMIRALP

*αντικατέστησε τον κ. Nihat AKYOL
τον Αύγουστο του 2002*

Εθνικό κοινοβούλιο

κ. Ibrahim ÖZAL

*αντικατέστησε τον κ. Kürsat ESER
το Δεκέμβριο του 2002*

κ. Necdet BUDAK

*αντικατέστησε τον κ. A. Emre
KOCAOĞLOU το Δεκέμβριο του 2002*

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΕΣ

κ. Roger BRIESCH

κ. Josef CHABERT

κ. João CRAVINHO

κ. Manfred DAMMEYER

κ. Patrick DEWAELE

κ. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

*(αντικατέστησε τον κ. Jacob SÖDERMAN
το Μάρτιο του 2003)*

κα Claude DU GRANRUT

κ. Göke Daniel FRERICHS

κ. Emilio GABAGLIO

κ. Georges JACOBS

κ. Claudio MARTINI

κα Anne-Maria SIGMUND

κ. Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

(αντικατέστησε το Φεβρουάριο του 2003

τον κ. Eduardo ZAPLANA,

που είχε αντικατασταθεί από την

κα Eva-Riitta SIITONEN

τον Οκτώβριο του 2002)

Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Επιτροπή των Περιφερειών

Ευρωπαίοι κοινωνικοί εταίροι

Επιτροπή των Περιφερειών

Επιτροπή των Περιφερειών

Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής

Επιτροπή των Περιφερειών

Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Ευρωπαίοι κοινωνικοί εταίροι

Ευρωπαίοι κοινωνικοί εταίροι

Επιτροπή των Περιφερειών

Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Επιτροπή των Περιφερειών

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Sir John KERR

κα Annalisa GIANNELLA

Γενικός Γραμματέας

Αναπληρώτρια Γενική Γραμματέας

κα Marta ARPIO SANTACRUZ

κ. Hervé BRIBOSIA

κα Elisabeth GATEAU

κα Maria José MARTÍNEZ IGLESIAS

κ. Guy MILTON

κα Kristin de PEYRON

κ. Alain PIOTROWSKI

κα Alessandra SCHIAVO

κα Maryem van den HEUVEL

κα Agnieszka BARTOL

κα Nicole BUCHET

κ. Clemens LADENBURGER

κ. Nikolaus MEYER LANDRUT

κ. Ricardo PASSOS

κ. Alain PILETTE

κ. Etienne de PONCINS

κα Walpurga SPECKBACHER

ΟΜΑΔΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

<u>Θέμα</u>	<u>Πρόεδρος</u>	<u>Έκθεση</u>
1. Επικουρικότητα	κ. Mendez de Vigo	CONV 286/02 της 23ης Σεπτεμβρίου 2002
2. Χάρτης	κ. Vitorino	CONV 354/02 της 22ας Οκτωβρίου 2002
3. Νομική Προσωπικότητα	Αντιπρόεδρος κ. Amato	CONV 305/02 της 1ης Οκτωβρίου 2002
4. Ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων	κα Stuart	CONV 353/02 της 22ας Οκτωβρίου 2002
5. Επικουρικές αρμοδιότητες	κ. Christophersen	CONV 375/1/02 της 4ης Νοεμβρίου 2002
6. Οικονομική διακυβέρνηση	κ. Hänsch	CONV 357/02 της 21ης Οκτωβρίου 2002
7. Εξωτερική δράση	Αντιπρόεδρος κ. Dehaene	CONV 459/02 της 16ης Δεκεμβρίου 2002
8. Άμυνα	κ. Barnier	CONV 461/02 της 16ης Δεκεμβρίου 2002
9. Απλούστευση	Αντιπρόεδρος κ. Amato	CONV 424/02 της 29ης Νοεμβρίου 2002
10. Ελευθερία, Ασφάλεια και Δικαιοσύνη	κ. Bruton	CONV 426/02 της 2ας Δεκεμβρίου 2002
11. Κοινωνική Ευρώπη	κ. Κατηφόρης	CONV 516/1/03 της 4ης Φεβρουαρίου 2003

ΚΥΚΛΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ

1. Δικαστήριο	κ. Vitorino	CONV 636/03 της 25ης Μαρτίου 2003
2. Διαδικασία Προϋπολογισμού	κ. Christophersen	CONV 679/03 της 14ης Απριλίου 2003
3. Ίδιοι πόροι	κ. Mendez de Vigo	CONV 730/03 της 8ης Μαΐου 2003

Εναλλακτική Έκθεση Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

Οι χαμένοι στόχοι του Λάκεν

Ως μέλη της Συνέλευσης, δεν αποδεχόμαστε το σχέδιο Ευρωπαϊκού Συντάγματος, το οποίο δεν πληροί τις απαιτήσεις της Δήλωσης του Λάκεν του Δεκεμβρίου του 2001.

Η Δήλωση του Λάκεν αναφέρει ότι **«Εντός της Ένωσης πρέπει να επιδιωχθεί η προσέγγιση μεταξύ των πολιτών και των ευρωπαϊκών θεσμών».**

Η μεταβίβαση μεγαλύτερης εξουσίας λήψης αποφάσεων από τα κράτη μέλη στην Ένωση, όσον αφορά την ποινική δικαιοσύνη και νέους τομείς της εσωτερικής πολιτικής, θα καταστήσει πιο απόμακρη την Ένωση.

Η Δήλωση του Λάκεν προσθέτει ότι **«μπορεί να καταστήσουμε διαφανέστερο τον καταμερισμό των αρμοδιοτήτων».**

Όμως, η νέα κατηγορία «κοινών αρμοδιοτήτων» δεν διασφαλίζει τον τρόπο με τον οποίο θα μοιράζεται η εξουσία, ιδίως, διότι δεν θα επιτρέπεται, στα κράτη μέλη να νομοθετούν στους τομείς όπου η Ένωση αποφασίζει να δράσει. Σε περίπτωση αμφιβολίας, θα αποφασίζει το Δικαστήριο της ΕΕ στο Λουξεμβούργο.

Η Δήλωση του Λάκεν περιγράφει την Ένωση ως **«υπερβολικά γραφειοκρατική».**

Το σχέδιο Συντάγματος δεν εξετάζει τις 97.000 σελίδες του κοινοτικού κεκτημένου και προτείνει μια νέα νομοθετική πράξη, τη «Μη Νομοθετική Πράξη», χάρη στην οποία η μη εκλεγμένη Επιτροπή δύναται να θεσπίζει δεσμευτικούς νόμους.

Η Δήλωση του Λάκεν ζητεί **«οι δημοκρατικοί θεσμοί να είναι λιγότερο δύσχρηστοι και άκαμπτοι».**

Όμως, το Σύνταγμα απονέμει περισσότερες εξουσίες σε όλα τα σημερινά όργανα της ΕΕ και δημιουργεί μια Ευρώπη των Προέδρων, με περισσότερες θέσεις εργασίας για τους πολιτικούς και λιγότερη επιρροή των πολιτών.

Η Δήλωση του Λάκεν τονίζει την σημασία των εθνικών κοινοβουλίων και η Συνθήκη της Νίκαιας **«υπογράμμισε ότι είναι ανάγκη να εξετασθεί ο ρόλος τους στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα».**

Όμως η επιρροή των εθνικών κοινοβουλίων έναντι της Επιτροπής, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου μειώνεται. Ο νέος ρόλος που προτείνεται για αυτά και αφορά τη «διασφάλιση» της συμμόρφωσης προς την αρχή της επικουρικότητας αποτελεί, στην πραγματικότητα, απλώς ένα αίτημα το οποίο μπορεί η Επιτροπή να αγνοήσει. Καμία αρμοδιότητα δεν επανέρχεται στα κράτη μέλη.

Η Δήλωση του Λάκεν απευθύνει έκκληση για **«μεγαλύτερη διαφάνεια και αποτελεσματικότητα»** στην Ένωση.

Όμως το Σύνταγμα συγκεντρώνει περισσότερη εκτελεστική και δημοσιονομική εξουσία στα ίδια όργανα της ΕΕ στα οποία έχουν επανειλημμένως σημειωθεί σκάνδαλα κακής διαχείρισης, σπατάλης και απάτης.

Η Δήλωση του Λάκεν προτείνει τη δυνατότητα Συντάγματος. «**Τέλος, τίθεται το ερώτημα μήπως αυτή η απλούστευση και αναδιάρθρωση θα μπορούσε να οδηγήσει εν καιρώ στη θέσπιση ενός συνταγματικού κειμένου στην Ένωση**».

Η πρόταση μετατροπής των ισχυουσών διακυβερνητικών Συνθηκών σε ένα νέο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα υιοθετήθηκε αμέσως χωρίς να εξετασθούν ούτε οι εναλλακτικές λύσεις που υπήρχαν ούτε οι μακροπρόθεσμες συνέπειες του εν λόγω εγχειρήματος.

Τέλος, η Δήλωση του Λάκεν είχε ως πρωταρχικό στόχο μια **Δημοκρατική Ευρώπη**.

Το σχέδιο Συντάγματος δημιουργεί ένα νέο κεντρομόλο ευρωπαϊκό κράτος, περισσότερο ισχυρό και απόμακρο, με περισσότερους πολιτικούς και γραφειοκρατία και με ευρύτερο χάσμα μεταξύ κυβερνώντων και κυβερνωμένων.

Η Συνθήκη Ευρατόμ συμπεριελήφθη στο Σύνταγμα την τελευταία στιγμή χωρίς να έχει προηγηθεί αναθεώρησή της από ομάδα εργασίας.

Το σχέδιο Συντάγματος της ΕΕ δεν καταρτίστηκε με ομαλές δημοκρατικές μεθόδους

- Το Προεδρείο επιφύλαξε ρόλο παρατηρητή στις υποψήφιες χώρες, οι οποίες, ως εκ τούτου, δεν εξέφραζαν τη γνώμη τους.
- Μόνο τρεις πολιτικές οικογένειες εκπροσωπήθηκαν στο ισχυρό Προεδρείο, το οποίο συνέταξε αυτό το κοντόφθαλμο κείμενο.
- Απορρίφθηκε το δικαίωμα των μελών όσον αφορά τη μετάφραση, διανομή, συζήτηση και ψήφιση των τροπολογιών τους.
- Δεν εκπροσωπήθηκε στο Συνέλευση το ήμισυ του πληθυσμού που απέρριψε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ στη Γαλλία ή τη Συνθήκη της Νίκαιας στην Ιρλανδία.
- Δεν επετράπη σε κανένα ευρωσκεπτικιστή ή ευρωρεαλιστή να παρακολουθήσει ή να συμμετάσχει στις εργασίες του Προεδρείου ή των επικουρικών γραμματειών του.

Ο κ. Giscard δεν επέτρεψε δημοκρατικές διαδικασίες και την κανονική ψηφοφορία στη Συνέλευση. Το σχέδιο Συντάγματος αντιβαίνει προς όλες τις δημοκρατικές αρχές. Επιθυμούμε νέο σχέδιο από μια περισσότερο αντιπροσωπευτική και δημοκρατική ως προς το περιεχόμενο και τις διαδικασίες Συνέλευση.

Υποβάλλουμε τα ακόλουθα 15 σημεία στους Πρωθυπουργούς μας και στους λοιπούς πολίτες προς εξέταση.

1. ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ. Η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) δεν θα διαθέτει Σύνταγμα. Αντί αυτού, η Ευρώπη πρέπει να οργανωθεί σε διακοινοβουλευτική βάση με μια Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Συνεργασία. Κατά συνέπεια, θα δημιουργηθεί η Ευρώπη των Δημοκρατιών (ΕΔ) αντί της υπάρχουσας ΕΕ. Εάν η ΕΕ πρέπει να μετονομασθεί, το νέο της όνομα θα πρέπει να είναι Ευρώπη των Δημοκρατιών.
2. ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΜΕΝΗ ΣΥΝΘΗΚΗ. Οι σημερινές 97.000 σελίδες του κοινοτικού κερτημένου που καλύπτουν την ΕΕ και τον ΕΟΧ πρέπει να απλουστευθούν ριζικά και να δοθεί προσοχή στα διασυνοριακά θέματα, για τα οποία τα εθνικά κοινοβούλια δεν μπορούν να ενεργήσουν μόνα τους με αποτελεσματικό τρόπο. Οι αποφάσεις σχετικά με την επικουρικότητα θα λαμβάνονται από τα εθνικά κοινοβούλια.
3. ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΕΣ. Κάθε ευρωπαϊκό κράτος το οποίο έχει υπογράψει και, ως εκ τούτου, σέβεται πλήρως την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δύναται να καταστεί μέλος της ΕΔ.
4. ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΜΕΝΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ. Οι 30 διαφορετικοί τρόποι που χρησιμοποιεί σήμερα η ΕΕ για τη λήψη αποφάσεων θα μειωθούν σε δύο: νόμους και συστάσεις. Όπου εφαρμόζεται η ειδική πλειοψηφία, θα απαιτείται το 75% των ψήφων υπέρ της πρότασης, εκτός εάν ορίζεται άλλως.
5. ΑΡΝΗΣΙΚΥΡΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΚΑΙΡΙΑ ΘΕΜΑΤΑ. Οι νόμοι θα είναι έγκυροι μόνο εφόσον έχουν θεσπισθεί από τα εθνικά κοινοβούλια, τα οποία θα έχουν δικαίωμα αρνησικυρίας όσον αφορά ζητήματα που θεωρούν σημαντικά.
6. ΚΟΙΝΑ ΒΑΣΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ. Οι νόμοι θα αφορούν τους κανόνες για την Κοινή Αγορά και ορισμένα κοινά ελάχιστα πρότυπα για την προστασία των εργαζομένων, των καταναλωτών, της υγείας, της ασφάλειας και του περιβάλλοντος. Σε άλλους τομείς, η ΕΔ θα είναι αρμόδια να διατυπώνει συστάσεις προς τα κράτη μέλη, τα οποία θα έχουν, πάντως, την ευχέρεια να καθορίζουν υψηλότερα πρότυπα.
7. ΕΥΕΛΙΚΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ. Η ΕΔ δύναται να εγκρίνει, ομόφωνα, την ευέλικτη συνεργασία των κρατών που επιθυμούν να αναπτύξουν στενότερη συνεργασία. Επίσης, η ΕΔ θα αναγνωρίζει και θα υποστηρίζει τους πανευρωπαϊκούς οργανισμούς, όπως το Συμβούλιο της Ευρώπης.
8. ΑΝΟΙΓΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ. Η διαδικασία λήψης αποφάσεων και τα σχετικά έγγραφα θα είναι ανοικτά και προσιτά, εκτός εάν συντρέχουν βάσιμοι λόγοι εξαίρεσης οι οποίοι θα επιβεβαιώνονται με ειδική πλειοψηφία.
9. ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΜΕΝΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ. Θα εφαρμόζεται απλουστευμένο σύστημα ψηφοφορίας στο Συμβούλιο, το οποίο μπορεί να περιλαμβάνει κάθε κράτος μέλος με μία ψήφο στο Συμβούλιο ΕΔ. Οι αποφάσεις με ειδική πλειοψηφία θα απαιτούν την υποστήριξη χωρών των οποίων ο συνολικός πληθυσμός θα υπερβαίνει το ήμισυ του συνολικού πληθυσμού της ΕΔ.

10. ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΑ ΕΚΛΕΓΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ. Κάθε εθνικό κοινοβούλιο θα εκλέγει το οικείο μέλος της Επιτροπής. Ο Επίτροπος θα συμμετέχει στις εργασίες των Ευρωπαϊκών Εξεταστικών Επιτροπών του εθνικού κοινοβουλίου. Τα εθνικά κοινοβούλια θα έχουν το δικαίωμα να απαλλάσσουν τον οικείο Επίτροπο από τα καθήκοντά του. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής θα εκλέγεται από τα εθνικά κοινοβούλια. Τα εθνικά κοινοβούλια θα αποφασίζουν σχετικά με το ετήσιο νομοθετικό πρόγραμμα και η Επιτροπή θα εκτελεί χρέη Γραμματείας του Συμβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων.

11. ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΕΝ ΘΑ ΝΟΜΟΘΕΤΕΙ. Θα περιορισθεί η νομοθετική δραστηριότητα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου του Λουξεμβούργου, το οποίο θα σέβεται την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

12. ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ. Τα κράτη μέλη και η ΕΔ δύνανται να συνάπτουν συμφωνίες εταιρικής σχέσης αμοιβαίου ενδιαφέροντος με κράτη ή ομάδες κρατών. Η ΕΔ θα σέβεται την κοινοβουλευτική δημοκρατία των εταίρων της και θα μπορεί να ενισχύει τους φτωχότερους εξ αυτών με χρηματοδοτικές συνδρομές, ενθαρρύνοντας, παράλληλα, τις συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου.

13. ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, το Ελεγκτικό Συνέδριο και οι Επιτροπές Δημοσιονομικού Ελέγχου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων θα έχουν πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα και όλους τους δημοσιονομικούς λογαριασμούς.

14. ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ. Κατά τη νομοθετική διαδικασία, όλες οι επίσημες γλώσσες της ΕΔ θα αντιμετωπίζονται ισότιμα.

15. ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ. Η ΕΔ δεν θα διαθέτει δικό της στρατό. Οι επιχειρήσεις ειρήνευσης και διατήρησης της ειρήνης θα αποφασίζονται με εντολή των Ηνωμένων Εθνών και του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη. Τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα επιλογής μεταξύ της κοινής άμυνας μέσω του ΝΑΤΟ, της ανεξάρτητης άμυνας ή της ουδετερότητας.

Εισήγηση των μελών της Συνέλευσης:

Abitbol, William - (Αναπληρωματικό μέλος) Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Bonde, Jens-Peter - (Μέλος) Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Dalgaard, Per - (Αναπληρωματικό μέλος) Δανία - Κοινοβούλιο

Gormley, John - (Αναπληρωματικό μέλος) Ιρλανδία - Κοινοβούλιο

Heathcoat-Amory, David - (Μέλος) ΗΒ - Κοινοβούλιο

Seppanen, Esko - (Αναπληρωματικό μέλος) Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Skaarup, Peter - (Μέλος) Δανία - Κοινοβούλιο

Zahradil, Jan - (Μέλος) Τσεχική Δημοκρατία - Κοινοβούλιο